

[Thestrup.]

i Sverige fornylig, hvor det viste sig, at det var meget let for ganske uvedkommende personer, når de optrådte på en vis bestemt måde, at komme ind i selv meget vigtige fæstningsanlæg og foretage undersøgelser, som de aldeles ikke skulle have haft lejlighed til at foretage.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg giver ordet til finansministeren, som på forsvarsministerens vegne vil besvare spørgsmålet.

Finansministeren (H. C. Hansen): Forsvarsministeren kan desværre ikke være tilstede, hvad jeg på hans vegne skal beklage overfor de ærede medlemmer. Han har bedt mig om at besvare det stillede spørgsmål.

Jeg har af gode grunde ikke forudsætninger for at bedømme den sag, der er udgangspunktet for spørgsmålet, men hvad selve spørgsmålet angår, skal jeg på forsvarsministerens vegne svare for det første, at den gældende instruktion for vagttjeneste i garnisoner ikke er fra 1908, men fra 1919, da P. Munch var forsvarsminister, og dernæst, at det er forsvarsministeren bekendt, at generalkommandoen har taget instruktionen op til overvejelse, og forsvarsministeren regner med, at han i løbet af en overskuelig tid — han mener i nær fremtid — modtager indstilling fra generalkommandoen om en modernisering.

Thestrup: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for besvarelsen. Må jeg samtidig henstille, at man ikke tager for strengt på den inspicerende kaptajn, der er tale om, og som ganske utvivlsomt foretog sin inspektion i bedste mening, men som altså fik et noget kedeligt resultat ud af det, idet han fik 5 dages vagtarrest for overtrædelse af reglementet. Hvis dette reglement bliver fundet at være noget gammeldags, forekommer det mig, at der vil være god grund til at tage mildt på den pågældende kaptajn.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Ragnhild Andersen** til landbrugsministeren.

Hvorfor kan de københavnske husmødre ikke få svinefedt?

Ragnhild Andersen: I august måned blev svinefedtet givet fri og var således ikke mere undergivet den begrænsede fedtstof-

ration. Husmødrenes glæde over frigivelsen blev imidlertid af kort varighed. Svinefedtet forsvandt på sine steder meget hurtigt og havde svært ved at dukke op igen, og i de sidste to måneder har det praktisk talt været umuligt for de københavnske husmødre at købe fedt.

Mit parti har tidligere spurgt den højtærede landbrugsminister, hvad regeringen har gjort for at fremskaffe fedt til København. Den højtærede landbrugsminister har imidlertid indtil nu ikke givet nogen redegørelse herfor. Situationen med fedtet er så meget mærkeligere, som der i visse provinsbyer tilsyneladende ikke har været nogen mangel på fedt. For en halv snes dage siden, da jeg var i Aalborg og Nørresundby, kunne jeg se, der lå rigeligt med fedt hos slagterne og viktualiehandlerne. Jeg gik ind hos en slagter i Nørresundby og spurgte, om det var til salg, han svarede: værsågod, De kan få en hel kasse fuld, hvis De vil have det. Det havde jeg nu ikke noget ønske om, og det er jo heller ikke en fremgangsmåde. Det må være således, at fedtet bliver bragt til København og der bliver givet husmødrene lejlighed til at købe det der. Den tilstand, vi har i øjeblikket, er ganske urimelig. I hovedstaden bor ca. en fjerdedel af hele landets befolkning, som altså i dag er udelukket fra at kunne købe så meget som et pund fedt. Det er derfor, jeg har stillet den højtærede landbrugsminister det spørgsmål: Hvorfor kan de københavnske husmødre ikke få svinefedt?

Landbrugsministeren (Bording): I anledning af spørgsmålet vil jeg give en redegørelse for sagen og for det første sige, at det er ikke alene de københavnske husmødre, der savner svinefedt. Også fra visse steder i provinsen har der været klager, men som altid, når der opstår en knaphedssituation på fødevarer, går det værst ud over København. Det er desværre således, at København ligger temmelig afsides fra de pladser, hvor fedtet produceres.

Den øjeblikkelige knaphed skyldes sikkert i første række, at den samlede ration pr. indbygger af smør og margarine i dag kun er ca. halvdelen af forbruget af disse varer i årene før krigen, og der er som følge deraf en stærk efterspørgsel efter svinefedt, hvortil kommer, at også bagere, biscuitfabrikker o. lign. benytter fedt i betydeligt omfang i deres produktion. Den månedlige produktion af svinefedt på slagterierne udgør ca. 1 000 t. Det vil sige, at der ved gennemførelsen af en rationering kunne blive, groft regnet, ca. 250 g pr.